

Oma kultani korea

Kauan vuosia kulunut,
paljon matkaa taivallettu
myötäistä, ylämäkeä,
hellettä kuin pakkassäätä.

Siitä mieli on iloinen,
auvo suuri sielussani,
kun on kultani korea,
siippa sievä rinnallani.

Onnen mittani minulla,
mukavalla miekkosella,
on niin vietävän venyvä,
jousen lailla jousteleva.

Onnen maistelen muruina,
viivytellenkin välillä,
joskus riemulla repäisen
onnen maljan pohjaan asti.

Mutta luovuttaa osaanko?
Hyvää mieltä, onneakin,
vaiko pelkästään varailen
onnen kortit itselleni?

Muilta tuo pitää kysellä,
syrjäisiltä tiedustella,
ehkä vaimo sen sinulle
kahden kesken paljastaisi?

Laulan laulun kullalleni

Olen täysin onnellinen,
ilman murheita hymyilen,
surut kaikki suitsitettu,
pantu piilohon peräti.

Onni sieluni sisällä,
auvo suuri rinnassani,
vuoksi kultani korean,
sievä n sielun valtiaani.

Kullalleni

Kirjoittanut Oiva Pennanen

Sulle lauluni lähetän,
kauas kaipuun kaiuttelen,
taakse korprien kivisten,
metsälammen laitamalle.

Sinne haaveissa haluni,
jospa luonasi olisin,
sinut sieppaisin syliini,
rutistaisin rakkahasti.

Suukon huulille heleille,
punaisille, pehmoisille,
punastumatta panisin,
hamuilisin hellimmästi.

Mutta kaukana minusta
olet kaunis kultaseni,
siksi lauluni lähetän
sulle tuulen tuomisina.